

καὶ τὸν σεπτὸν Διάδοχον μετ' ὧν τὸν Πριγκιπῆν γιὰ τὸ καταφάνισαν μὲ τῆλοα τὸν κληρὸν.

Ἄφου τοιαύτ' ἀνήγγελα ὄρωσ' ἀστραπητῶν καὶ φθάνω μὲ τὰ τίσσερα ὅτ' ἵσαν ἰβάν ὀδὸν γιὰ νὰ δεχθῶ τοὺς ροβίρους τῆς Ἄλεπου Ὀυλάνου, ποὺ μὲ πομπὴν ἰπίστειραν εἰς τὰς ἰσπερῶνας, κ' ἰδαφραῖος, Περικλῆ, τὴν κεφαλὴν ποὺ κλίνων τοιαυτὰ ὅτ' ὀδὸν Διάδοχον προσέειπε Κωνσταντίνου :

« Διάδοχε, ποὺ καβάλαζε τῆς ἀστραπῆς τὸ ἄτι, παρατηρῶ μετὰ χαρᾶς πῶς ἔχ' ὄψιν κομμάτι, κ' ἄρχισαι τὸ ποῦρά σου ὀλίγον νὰ κτυπᾷς κ' εἰσαι πολὺ λαοφιλῆς κ' ἔπου σου λένε πᾶς.

Συνμειλλᾶσαι κρατερός μὲ ἱπποτῶν ὄμιλους, ποὺ μάχονται μὲ τὰς σκιάς καὶ τοὺς ἀνεμομύλους, κ' ἔπου κυττάζης ἄλεπου τὴν βραῖες ὅτ' ὀσημάδι καὶ τριχύν ὄλοι πῖσας σου σάν τὸν στραβὸς ὅτ' Ἄδῃ, κ' εἰς θήρας μὲ τοὺς ἐγγενεῖς ἐξίρχεισι φαίδας καὶ φαινοσαι πραγματικῶς πᾶς ἐνεργεῖς καὶ ὄφει, κ' ἰγὼ μ' αὐτὴν τὴν ὄρασι σου σφριγὰ καὶ συγκινοῦμαι κ' ὄσο αἰ βλέπω νὰ ἔχ' ὄψιν τόσο βαθεῖα κοιμώμαι.

Ὅπως καὶ πρὶν οὐδέτερος δὲν καθίσαι ὅτ' αὐγὰ σου καὶ τὰ μπισοτάνια μερικὰν χαλᾶς μὲ τῆλοα σου, ὄμως γι' αὐτὸ, Διάδοχε, ποσῶς μὴν ἐνογῆσαι, ὅσ' τι Διάδοχος παρακαλῶ θὰ εἰσαι, σάν δὲν ἔμπορῆς ἐστ' ἔριππος ἢ τριχύν ἰρ' ἀμαξῆς ὀλίγων ὑπὸκων σου μπισοτάνια νὰ ρημάζης;

Ἄλλ' ὄμως χαιρέτε καὶ εἰς, ἰπτότα Γενναζέροι, ποὺ τὸ Δαρνὶ τοὺς ἄθλους σας κ' ὁ Τσιριγῶτης ἔξειρε. Γιὰ ὅτε κορπερὰ σπαθὰ! ... γιὰ ὅτε μακελλάρηδες! ... ὄλοι σάν Ἀη - Γεωργγῆδες ὀμαζῶνας καβαλλάρηδες... χαρὰ ὅτ' ἡς νύρας τῆς τρανᾶς, ποὺ θὰ γλυκοφιλήσετε, χαρὰ ὅτ' ἡς προίκαις, ποὺ αἰγὰ θὰ ξεροκοκκαλίσετε... ὅτ' αὐτερωτὰ σας ἔλογα ἰδῶρθαι σιωθῆτε... χαρὰ ὅτους Σακαράκηδες ... φτοὺ! νὰ μὴ βασκαθῆτε... ὅταν μὲ τίτοιο κῶρδωκα κορδῶνας ζουρῶ τοῖς μῶς πῶς γυρίζετε ἀπὸ τὸ Βατερῶ.

Εἶ μου! ... ποῖον ἱπποτῶν καὶ σταυροφόρων σμῆνος! ... ἄχ! ποῦναι τῶρα, βρὲ παιδιὰ, ὁ Πινδάρου ἐκείνος, ὁ φάλλον μὲ τὰς φόρμιγγας τοὺς Ὀλυμπιονίκαις, ποὺ δὲν ἐσκέπτοντο ποτὶ πολυταλάντους προίκαις; Τῶρα σὶ θῆλω, Πινδάρη, μπροστά μου νὰ προβᾶλης νὰ δῶμαι πῶς τοὺς κунηγούς τῆς Ἄλεπου θὰ φάλης.

Πρὶς κ' οἱ ἀρχαῖοι καλαίστα κ' οἱ τοὺ Πινδάρου λῆροι κ' ἂν τὰ μπισοτάνια ἄγαλασαν τοὺς φουκαρὰ τοὺς Κύρη, κ' ἂν ἀνακρίρ' ἢ μέλλουσα τὸ ἔθνος ἱστορία, πῶς ἐπιασε τὴν Ἄλεπου Ἀδστραπὴ κυρία, ἀλλ' ὄμως, Σακαράκηδες, αὐτὸ δὲν μὰς περαζεῖ, μηδὲ ὅτ' αὐλοκαρδῶς σας νὰ βάλτε μαράζι, καὶ θ' ἀναιτίλη χαρὰ γι' ἡμερᾶς ἡμέρας, ποὺ θὰ τὴν πιάσουν καὶ Ρωμμηζῆς ἐκ τῆς μεγάλης σφαιρας, καὶ τότε πᾶς ἄλλοκαπὴ θὰ βουβαθῆ σαλιάρη κ' ἡμαῖς θὰ ὄφει, βρὲ παιδιὰ, τὴν ὄψα καὶ χουλιάρη.»

Αὐτὰ τοὺς εἶπα, Περικλῆ, καὶ τόκωφα κομπουερί καὶ τῆλοα τῶν ἱπποτῶν σάν μ' ἔπικαν μὲς ὅτ' ἄλοῦρι κουβεντιζῶσαν κρυφὰ κρυφὰ στρωμῖνα ὅτ' ἡν ἀράδα κ' αὐτὰ τοὺς εἶπε μὲ ἡν ἡν κ' Ἀράπικη φοράδα :

« Τὶ θριαμβος καὶ σήμερα καὶ τρελλοπανηγύρι! ...

γιὰ Μαζιάμ ἀπέμειναν τὰ κτήματα τοῦ Κύρη, καὶ τῶρ ἀποζῆμωσαν ἐκείνος θὰ γυρέψη καὶ μ' ἐπίδοσει ἀγῶων τοὺς κунηγούς θὰ ρεῖη.

Ἐνῶσθ μόνον ἐδῶ σὶ μάχαις δὲν θὰ ἔργουμαι, μόνον οὐραῖς τῆς Ἄλεπου σφαιρὰ θὰ κунηγούμε, κ' οὐδὲ πολέμου γύρω μας δὲν θὰ σφριζῶν βόλια καὶ θὰ ρημάζωμαι πτωχῶν ἀνθρώπων περιδῶμα, κ' οὐδὲ ραχτὴ πτόκοις κ' οὐδ' ὄψιν θὰ μὲ λείπη, γιὰ καὶ εἰς γνωρίζετε, ἀκούραστοί μου ἴπποι, πῶς ἢ Αὐλῆ τοὺς πάντες φιλῆσυχες ἰβάνη καὶ μοναχὰ τὴν Ἄλεπου προῶριται νὰ πιάνη».

Αὐτὰ τοὺς εἶπε ἢ φορᾶς Ὀυσοῶρου καβαλλάρη, ὁ δὲ Μάλας τὸν Βαλτατζῆ ἐκ μίσης σунεχάρη, καὶ τὸν Μάλας ὁ Βαλτατζῆς, κ' ἠσπασθησαν ἀλλήλους, κ' ἔπ' ὄλας ἰθαυμάσθησαν τὰς φιλαις καὶ τοὺς φίλους, κ' ἰγὼ σάν ἀντικούτουσος τῆς ἀριστοκρατίας ἐξίφρασα καὶ πρὸς τοὺς δῶδ θερμαῖς εὐχαριστίας.

Καὶ Βαρονεῖς τῶν Ρωμῶν μὲ τὰ ἴηλά τακούνια τὴν ἔξην Βαρονεῖα Κούν τὴν ἔβαλαν, ὅτ' ἡν κούνια, καὶ τὴν κουνουσαν ἰθαυρὰ κ' ἔκαμ' ἐκείνη νῆα τῆς κ' ἔχρη κ' ὁ Βαρόνος Κούν κ' ὁ κύρης τῆς κ' ἡ μάννα τῆς.

Καὶ τῶρα εἰ σάν βάνουσος, μικρὸς καὶ κακομοῖρς ἰ ὄλα αὐτὰ, βρὲ Περικλῆ, βεβῆσις θὰ μὲ δέιρη.

Π. Καλὰ ποὺ τὸ καταλαβῆς ὅτι θὰ ὄφει μπυρντᾶζῆ κ' ὄρει κλωστοῖς ὅτ' αἰσὰ καὶ ματσουκίαις ὅτ' ὄφει.

Συγχαρητήριον θερμὸν πρὸς ἕνα φίλτατον ἡμῶν.

Ὁ φίλτατος ὁ Ρούκης ὁ τῆς « Ἐφημερίδος » τὴν Λίξαν Ὀδουσεῖας ἠφραβωνίσθη χαιρῶν, χαριστάτην κόρη τὴν ὄφει καὶ τὸ ἴδος, καὶ μ' ἀρετὰς μεγάλαις ἐκ τῶν στανωτιῶν. Μόνον ἀγνὴ ἀγάπη ὅτ' ὄζιγος παραστῆσαι κ' ὄρασιων χρόνων ἔρος χρυσῶς στεφανῶνας πλέκει... μ' αὐτοὺς τοὺς ἀφραβῶνας ἔχρησκα κ' ἰγὼ καὶ εἰ εὐχῶν μωριῶν τοὺς ὑπερῶλοῦθ.

Ἐπὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλοις λόγους ἀγγελίας.

Στρατηγὴ συλλογῆ λαμπρὰ, σφριγῶντος μουσολῆπτου, ἐν ἢ κ' ὁ Ἔρωσις κ' ἡ Φυχὴ, ποὺ ἔλαβε τὸ γίρας, κ' ἰσάτως ἔτυγεν ἐκεί ὅτ' ἡν χωρᾶν τῆς Λιγύπτου τῆς γενικῆς ὑδοχογῆς τῆς μάλλον θερμότερας. Τίμος κομῆς πολυκόμης σάν γάσκιο ψυμὶ καὶ πίντε φράγκα μοναχὰ τοῦ τόμου ἢ τιμῆ.

Νίον Ἡμερολόγιον τῶν Κυριῶν ποικίλων, πολυτίμων καὶ ὅτ' ἔσχημον καὶ εἰ τῶραϊον φύλον, δικαίως ἀρθωόμενον μὲ τὰ καλὰ βιβλία κ' ἀντὶ ὄραχμῆς πολυκόμης ὅτ' ἀβιβλιωπαιεῖα.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν εἶς κῶνον — πῶς ὅτ' σκῆψι μου ἀνέθη,
ὅτ' ἡν Νάπολιν ἐπέδω — κ' ἀπὸ τοῦδε σунεραῖς
μὲ ἐνοδογῶσι ἐπέδω, — δῶδ ὅτ' ἔδωι τρεῖς ὅτ' ἔδωι,

μὲ Χρυσῶν μὲ μᾶνθρα — μὲ μετὰ ὀλοδομῆ,
καὶ μὲ χῆρα ἴχως ἄφρα, — ποῦται ἄλλοτε μαμῆ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Κορινθῆς » τῆς καλῆς, ὄδου τοῦ Προσεστίου κονιορτῶς πολῆς.